

Juul: Selv om jeg løber Risiko for at blive karakteriseret af det ærede Medlem Hr. Carl Petersen som en daarlig Samarbejdskollega og for af det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard at blive betegnet som en Mand, der holder Taler for den lokale Avis, maa jeg alligevel tilstaa, at jeg deler de Betragtninger, som det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup har gjort gældende i denne Sag. Der siges, at Gennemførelsen af dette Lovforslag vil værne den kapitalfattige Ungdom. Det er ikke Tilfældet. Dette Lovforslag hindrer ikke en Prisstigning af Landbrugsejendommene, saaledes at man værnere Ungdommen imod at faa Landbrugsejendomme til en for opskruet Pris. Det hindrer derimod den kapitalfattige Del af Ungdommen i at erhverve Ejendom under de nuværende Forhold, og jeg synes, at den logiske Konsekvens maatte være, at man samtidig stoppede alt, hvad der hedder Udstykning. For vi maa dog indrømme, at er der nogen, der kommer i bundløs Gæld for Tiden, er det dem, der erhverver Landbrugsejendom efter Udstykningsloven; det er dem, der faar den allerstørste Gæld at slæbe paa i Fremtiden. Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard snakkede om at løbe fra Ansvar. Nej, det ønsker sikkert hverken det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup eller nogen anden, men mon ikke Ansvar et ogsaa i den Situation, vi er inde i nu, hviler bedst, naar vi lægger det paa de Skuldre, der er de eneste, der kan bære det, nemlig de unge, som skal købe Ejendom, og de ældre, som eventuelt er rede til at hjælpe dem. Der tror jeg, Ansvar et hviler bedst, og jeg mener, det er et Fejlgreb, hver Gang Lovgivningsmagten prøver at flytte Ansvar et fra det rette Sted og over til et Sted, hvor det slet ikke kan bæres.

Indenrigsministeren (Knud Kristensen): Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Juul, at der er ikke alene Spørgsmaal om den enkeltes Ansvar for den Ejendom, han køber. Den enkelte kan ikke have Ansvar for, at man kommer ind i en Periode, hvor Ejendomspriserne stiger stærkere, end de ellers vilde gøre. Jeg hørte nok, det ærede Medlem sagde, at dette Lovforslag hjælper ikke i saa Henseende, men det er jo ikke noget, som det ærede Medlem kan bevise eller begrunde. Det kan der selvfølgelig ikke føres nogen Begrundelse for, fordi vi ikke har prøvet det andet; man kan nemlig ikke prøve mere

end een Ting ad Gangen. Men selv det ærede Medlem Hr. Hans Pinstrup og det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen var jo klar over, at her var der i hvert Fald en Begrænsning af Prisstigningen, og den maa Lovgivningsmagten tage Ansvar et for, et Ansvar, som man ikke kan lægge over paa den enkelte.

Dernæst vil jeg gerne sige, at det er jo heller ikke saadan, at de unge ikke kan faa Ejendom. Der er jo da dygtige unge, som selv har sparet lidt Kapital op, og ogsaa Folk, som kan faa Støtte paa en eller anden Maade. Spørgsmaalet er blot, hvad man i denne Situation maa anse for det rigtige, og navnlig, om det ikke er en Hjælp, at Ejendomspriserne dog er holdt noget nede og ikke kommet op paa de Højder, man ellers kunde befrygte de kunde komme op paa. Den foreliggende Statistik synes mig at virke noget beroligende, hvad angaar selve Jorden og Bygningerne. At der er sket nogen Stigning, er utvivlsomt rigtigt, men jeg er nu af den Tro, at hvis ikke man havde haft en Lovgivning af denne Karakter, vilde Stigningen have været ikke saa lidt større. Men, som sagt, det kan man ikke bevise; der kan den ene have en Tro, den anden en anden.

Maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen, at jeg tror ikke, han har Ret i at bebrejde Udvalget noget med Hensyn til den Tankegang, der har været fremme baade ved første Behandling og nu ogsaa ved anden Behandling, og som jeg ser det ærede Medlems Ændringsforslag tager Sigte paa. Der har i Udvalget været ført en Forhandling derom, og man har i Udvalget stillet sig tilfreds med, at jeg har lovet, at dette Spørgsmaal skulde blive behandlet i Ministeriet, og at jeg skulde søge at finde Vej frem til en Løsning af det. Jeg har der navnlig peget paa, at det vilde være naturligt, om en saadan Lovgivning kom ind under Landbrugsministeriet, saaledes at Landbrugsministeren kunde føre Forhandlinger med Landbrugsorganisationerne og derigennem komme til et Resultat, som baade Landbruget og Samfundet som Helhed kunde være tjent med. Dette, tror jeg nok, var Begrundelsen for, at det ærede Udvalg frafaldt i øvrigt at beskæftige sig med Spørgsmaalet. Jeg kan ogsaa sige, at denne foreløbige Drøftelse i Ministeriet har fundet Sted, og jeg forstod, at man inden for Ministeriet var meget velvillig stemt over for Sagen. Hvor vidt Landbrugsministeren er i sine Forhandlinger med Landbrugsorga-